EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Dokument ze zasedání

31. srpnu 2007 B6-0313/07

OTÁZKA K ÚSTNÍMU ZODPOVĚZENÍ S ROZPRAVOU O-0051/07
kterou v souladu s článkem 108 jednacího řádu
položili poslanci Manfred Weber a Joseph Daul skupinu PPE-DE, Martine Roure skupinu PSE, Alexander Alvaro skupinu ALDE, Cristiana Muscardini a Roberta Angelilli skupinu UEN
Komisi

Předmět: Boj proti terorizmu

Od 11. září, 11. března a teroristických útoků v Londýně přijala EU strategii boje proti terorizmu, akční plán boje proti terorizmu, rámcové rozhodnutí o terorizmu a několik dalších iniciativ, které mají za cíl zlepšit koordinaci mezi jednotlivými členskými státy a mezi členskými státy a evropskými orgány za podpory ze strany koordinátora EU pro boj proti terorizmu.

Na interinstitucionální úrovni se Evropský parlament nijak formálně neangažoval. V roce 2006 však Rada zahájila „politický dialog na vysoké úrovni o boji proti terorizmu mezi hlavními evropskými orgány účastnícími se tohoto boje“, čímž zdůraznila význam demokratické odpovědnosti.

Na správní úrovni již byla provedena dvě vzájemná hodnocení toho, jak členské státy uplatňují strategii Evropské unie, a Europol, Eurojust a SITCEN právě začaly pracovat na hodnocení vývoje této hrozby na evropské úrovni.

Nyní se však zdá, že navzdory všem uvedeným iniciativám se Evropská unie stala od jejich zahájení terčem několika pokusů o teroristický útok. Musíme si proto položit několik otázek:

1. Hodlá Evropská komise provést za účasti Evropského parlamentu a národních parlamentů zevrubné hodnocení všech protiteroristických opatření, která byla až doposud přijata, a posoudit, jak jsou tato opatření účinná a do jaké míry je členské státy uplatňují? Jakým způsobem se do této činnosti zapojí členské státy?

2. Jakým způsobem chce Komise napravit nedostatky, na něž poukázala poslední zpráva Europolu a SITCENu o terorizmu, a jak hodlá zohlednit odpovědi členských států na dotazník Eurojustu z roku 2006 o provádění rámcové směrnice o terorizmu?

3. Která jiná přijatá opatření jsou nesprávně uplatňována a kým? Z jakých důvodů se tak děje?

4. Zaměří se Komise nyní na uplatňování stávajících opatření, nebo připravuje nové návrhy?

5. Jakým způsobem vyhodnocuje Komise výměnu informací mezi členskými státy a Evropskou unií v této souvislosti? Souhlasí Komise s tím, že je třeba, aby orgány EU, orgány členských států zaměřené na prosazování práva a orgány zabývající se bojem proti terorizmu v členských státech k sobě chovaly větší vzájemnou důvěru? V jakém právním rámci se budou podle Komise tyto útvary pohybovat a jaké úlohy se v této souvislosti dostane SITCENu jako nástroji pro sledování a koordinaci vyšetřování teroristických aktivit?

6. Domnívá se Komise v souvislosti s rezignací pana de Vriese v únoru 2007, že by funkce

koordinátora EU pro boj proti terorizmu měla být zachována? Jaký mandát by měl koordinátor mít?

7. Jak hodlá Komise dosáhnout toho, aby občané EU vnímali strategii proti terorizmu pozitivněji, aby byla tato strategie transparentnější, podléhala demokratické kontrole a účastnil se jí rovněž Evropský parlament? Zajistí Komise, že bude dodržován článek 6 Smlouvy o EU?

8. Pokud jde o zapojení třetích zemí, jak hodlá Komise po summitu EU-USA v dubnu 2007 rozvíjet transatlantickou spolupráci v oblasti boje proti terorizmu a trestné činnosti? Bude tato spolupráce probíhat na základě metod, které budou v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU a s předpokládaným vývojem chystané mezivládní konference, jak doporučoval také EP ve svém usnesení o údajném využívání evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů?